

مقاله اصیل

بررسی میزان آگاهی و عملکرد کارکنان فوریت‌های پزشکی درباره تریاژ پیش بیمارستانی

حمیدرضا آقابائیان^۱، سهیلا صداقت^{۲*}، نورالله طاهری^۳، سیداحمد موسوی^۴، مرتضی حبیبی مقدم^۱، فاطمه پورمطهری^۵

۱. دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

۲. دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

۳. دانشکده پرستاری، دانشکده علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.

۴. دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

۵. گروه آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

*نویسنده مسئول: سهیلا صداقت؛ اهواز، بلوار گلستان، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، دانشکده پرستاری و مامایی. تلفن: ۰۹۱۶۳۴۳۸۸۹۶؛ پست الکترونیک: sedaghat_1702@yahoo.com

تاریخ دریافت: دی ۱۳۹۵

تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۵

خلاصه:

مقدمه: یکی از شاخص‌های مهم آمادگی در حوادث و بلایا بررسی میزان آگاهی و عملکرد پرسنل فوریت‌ها از اصول تریاژ می‌باشد. لذا این پژوهش با هدف تعیین میزان آگاهی و عملکرد کارکنان فوریت‌های پزشکی درباره تریاژ پیش بیمارستانی استارت در سال ۱۳۹۵ انجام شد. **روش کار:** این مطالعه مقطعی بر روی پرسنل فوریت‌های پزشکی شمال استان خوزستان انجام شد. افرادی که شرایط ورود به مطالعه را داشتند، بصورت سرشماری وارد مطالعه شدند. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه‌ای متشکل از ۵ پرسش (اطلاعات جمعیت شناختی)، پانزده پرسش (آگاهی تریاژ) و نوزده پرسش (عملکرد تریاژ) جمع‌آوری شد. سپس اطلاعات حاصل مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. **یافته‌ها:** در مجموع ۱۱۷ نفر با میانگین سنی $33/21 \pm 6/08$ سال و میانگین سابقه کاری $4/32 \pm 7/35$ سال در این مطالعه شرکت کردند که همگی مرد بودند. میزان میانگین آگاهی افراد مورد مطالعه از تریاژ در حد متوسط (میانگین نمره: $9/44$) و همچنین نتایج بخش عملکرد نیز حاکی از عملکرد متوسط (میانگین نمره: $9/58$) ایشان بود. **نتیجه‌گیری:** بر اساس یافته‌های حاصل از مطالعه حاضر میزان آگاهی و عملکرد پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی شمال استان خوزستان درباره تریاژ پیش بیمارستانی در حد متوسط بود.

واژگان کلیدی: آگاهی و عملکرد؛ تریاژ؛ فوریت‌های پزشکی؛ پیش بیمارستانی

مقدمه:

تریاز در واقع سامانه‌ای است که برای دسته‌بندی بیماران بر اساس شرایط جسمی ایشان جهت تعیین اولویت انجام اقدامات درمانی و یا انتقال به مراکز درمانی صورت می‌گیرد (۱). هدف تریاز در حوادث و بلایا در واقع این است که بتوان با حداقل امکانات، حداکثر خدمات اورژانس را در حداقل زمان ممکن به اکثریت مصدومین ارائه کرد. انجام تریاز درست و به موقع در صحنه حادثه اثری مستقیم بر سایر جنبه‌های عملکردی نیز دارد (۲). تشخیص سریع بیماران بدحال و انجام اقدامات حیاتی در کمترین زمان ممکن تنها در سایه تریاز و اولویت‌بندی مناسب بیماران امکان‌پذیر است (۳، ۴). در یک نگاه کلی، زمانی که تعداد مراجعه‌کنندگان به بخش اورژانس زیاد می‌شوند یا مصدومان زیادی در محل حادثه وجود دارند مهمترین مداخله‌ای که می‌تواند بیشترین بهره را به بیشترین تعداد بیماران برساند تریاز می‌باشد (۵).

همچنین تریاز مناسب می‌تواند باعث افزایش کیفیت خدمات مراقبتی بیماران، افزایش رضایتمندی، کاهش زمان انتظار و اقامت بیماران، کاهش موارد مرگ و میر، افزایش راندمان و کارایی بخش‌های اورژانس به موازات کاهش هزینه‌های مربوطه خواهد شد (۶). متأسفانه با توجه به بررسی‌های بعمل آمده تا به امروز، نگرانی‌های جدی در میزان دانش پرستاران و پرسنل فوریت‌های پزشکی درباره تریاز وجود دارد. به طوری که در مطالعات مختلفی که میزان آگاهی و عملکرد پرسنل فوریت‌های پزشکی، دانشجویان پرستاری و پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس مورد سنجش قرار گرفته، نتایج در حد ضعیف و کمتر از متوسط گزارش شده است (۷-۱۱). اینگونه پژوهش‌ها این مطلب را القا می‌کنند که تریاز در حالی در فوریت‌های پزشکی و بیمارستان‌ها خواسته یا ناخواسته اجرا می‌شود که درباره آن دانش کافی در اختیار پرستاران و پرسنل اورژانس پیش

شد که پایایی سوالات آگاهی ۸۸ درصد و پایایی سوالات عملکرد ۸۳ درصد برآورد شد. لازم به ذکر است که پس از پایایی از روش آزمون مجدد ۳۰ نمونه ای که مورد آزمون واقع شدند از مطالعه خارج شدند (۷). داده ها در یک جلسه حضوری در یک تاریخ معین از کلیه نمونه ها بصورت کتبی جمع آوری شد. نحوه نمره دهی به پرسشنامه به این صورت بود که به هر پاسخ درست امتیاز یک تعلق گرفت. بر این اساس نمره کلی پرسشنامه آگاهی از ۰ - ۱۵ بوده که نمرات ۰ - ۵ آگاهی کم، نمره ۶ - ۱۰ آگاهی متوسط و نمره ۱۱ - ۱۵ آگاهی خوب در نظر گرفته شد. در مورد عملکرد نیز نمره کلی از ۰ - ۱۹ بود که نمرات ۰ - ۶ عملکرد ضعیف، ۷ - ۱۲ عملکرد متوسط و ۱۳ - ۱۹ عملکرد خوب لحاظ گردید.

آنالیز آماری

داده های حاصل با استفاده از نرم افزار SPSS-18 و با سطح معنی داری ۰/۰۵ و در دو دامنه و با استفاده از روشهای آماری توصیفی گرایش مرکزی و پراکندگی مانند فراوانی، میانگین، انحراف معیار، ضریب همبستگی اسپیرمن، آزمون تی مستقل و آنالیز واریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها:

از تعداد ۱۵۰ پرسشنامه که بین پرسنل فوریتهای پزشکی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی دزفول پخش شد، تعداد ۱۱۷ نفر از کارکنان فوریتهای پزشکی شمال استان خوزستان با میانگین سنی $33/21 \pm 6/08$ سال و میانگین سابقه کاری $4/42 \pm 7/35$ سال در پژوهش شرکت نمودند که همگی مرد بودند. خصوصیات دموگرافیک و پایه شرکت کنندگان در مطالعه در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. نتایج مطالعه نشان داد که ۷۷/۸ درصد آنها دوره تریاژ را در سال های گذشته گذرانده بودند.

میزان میانگین آگاهی واحد های پژوهش از تریاژ در حد متوسط (میانگین نمره: $9/44$) از نمره کل ۱۵ بود. نتایج بخش عملکرد نیز حاکی از یک عملکرد متوسط (میانگین نمره: $9/58$) از نمره کل ۱۹ بود.

جدول شماره ۲ رابطه متغیرهای پایه و نتایج حاصل از آزمون عملکرد و آگاهی شرکت کنندگان در مطالعه را نشان می دهد. بر این اساس ارتباط معنی داری بین سابقه کار و سن با میزان آگاهی و عملکرد مشاهده نشد. ولی رابطه معنی داری بین نوع مدرک تحصیلی با میزان آگاهی واحد های مورد پژوهش برقرار بود ($p < 0/08$). میانگین سطح آگاهی افراد دارای مدرک دیپلم با فوق دیپلم و لیسانس معنادار بود ولی میانگین سطح آگاهی افراد دارای مدرک فوق دیپلم با لیسانس معنادار نبود.

جهت مقایسه میانگین سطح آگاهی و عملکرد بین زیر گروه متغیر شغل با توجه به برقراری فرضیه همگنی واریانس و نرمال بودن توزیع داده ها از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شده است. همانطور که مشاهده می شود مقادیر p-value های بدست آمده از این آزمون، اختلاف معناداری برای میانگین سطح آگاهی و عدم معناداری میانگین سطح عملکرد بین متغیر شغل را نشان می دهد. میانگین سطح آگاهی میان افراد دارای رشته شغلی تکنسین با راننده معنادار و میانگین سطح آگاهی میان افرادی دارای رشته شغلی اپراتور با رشته های شغلی تکنسین و راننده معنادار نبود.

بیمارستانی گذاشته نشده است.

پژوهشگران مطالعه حاضر در ۵ سال گذشته درصدد برگزاری کلاسهای آموزشی تریاژ در سطح شمال استان خوزستان بوده اند (۷، ۱۲). در این تحقیق سعی شده است با بررسی میزان آگاهی و عملکرد پرستاران و تکنسین های فوریت های پزشکی درباره تریاژ و تریاژ پیش بیمارستانی بعد از گذشت ۵ سال از اولین مطالعه در این مورد در شمال استان خوزستان، فاصله موجود در ارائه خدمات به بیماران مراجعه کننده به فوریت های پزشکی را با استانداردهای مورد نیاز برای تریاژ مبتنی بر دانش شناسایی و معرفی شود. هدف از این پژوهش تعیین میزان آگاهی و عملکرد پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی شمال استان خوزستان درباره تریاژ پیش بیمارستانی بود.

روش انجام پژوهش:

طراحی مطالعه

این پژوهش در سال ۱۳۹۵ به صورت مقطعی در مراکز فوریتهای پزشکی شمال استان خوزستان انجام شد.

جامعه مورد مطالعه

جامعه پژوهش شامل کلیه کارکنان فوریت های پزشکی (اپراتور، راننده و تکنسین) در سه مرکز شوش، گتوند و دزفول از مراکز فوریت های پزشکی شمال استان خوزستان وابسته به دانشگاه علوم پزشکی دزفول بود. نمونه گیری به روش سرشماری انجام گرفت. عدم تمایل به شرکت در مطالعه و تکمیل ناقص پرسشنامه معیار خروج از مطالعه در نظر گرفته شد.

روش جمع آوری اطلاعات

ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه ای برگرفته از مطالعات قبلی محققین حاضر بود که جهت بررسی آگاهی و عملکرد تریاژ به سبک استارت (START) طراحی گردید (۷، ۱۲). این پرسشنامه شامل سه قسمت بود: قسمت اول، برای جمع آوری اطلاعات جمعیت شناختی با ۵ پرسش که اطلاعاتی مانند سن، وضعیت تاهل، مدرک تحصیلی، سابقه کار در فوریت ها را در برداشت. قسمت دوم، بخش آگاهی بود که به منظور ارزشیابی حیطه آگاهی از تریاژ، شامل پانزده پرسش چهارگزینه ای بود که اطلاعاتی درباره مفاهیم پایه دانش تریاژ به سبک استارت و نحوه بررسی بیمار در تریاژ به سبک استارت بود. قسمت سوم نیز شامل سوالاتی پیرامون ارزیابی بخش عملکرد بود که شامل یک سناریو با ۱۹ مصدوم نیازمند تریاژ بود. این پرسشنامه که پایایی و روایی آن در مطالعات پیشین تایید شده بود.

جهت تعیین روایی پرسشنامه از شاخص روایی محتوا استفاده شد، به این صورت که پس از تهیه سوالات توسط ۱۰ نفر از اعضای هیات علمی و متخصصین امر از دانشکده علوم پزشکی دزفول، دانشکده پرستاری آبادان و مسئولین آموزش فوریتهای پزشکی شهرستان های شوش و دزفول مورد بررسی و نظرات اصلاحی آنان اعمال شد. سپس جهت تعیین ثبات و پایایی بیرونی پرسشنامه از روش آزمون مجدد در ۳۰ نفر از پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی و با فاصله ۱۰ روز استفاده شد. که ضریب همبستگی پیرسون بین نمرات کل پرسشنامه در دفعه اول و دوم برابر ۰/۸ بدست آمد و سپس برای تعیین پایایی و ثبات داخلی پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده

جدول ۱: خصوصیات دموگرافیک و پایه پرسنل فوریت های پزشکی شرکت کننده در مطالعه	
متغیر	تعداد (درصد)
وضعیت تاهل	مجرد ۲۰ (۱۷/۱)
	متاهل ۹۷ (۸۲/۹)
مدرک تحصیلی	بسیک (دیپلم) ۲۳ (۲۳/۱)
	اینترمدیت (فوق دیپلم) ۶۳ (۵۷/۳)
	پارامدیک (لیسانس) ۲۷ (۱۹/۷)
	شغل
اپراتور	۹ (۷/۷)
راننده	۲۲ (۱۸/۸)
تکنسین	۸۶ (۷۳/۵)

جدول ۲: ارتباط بین آگاهی و عملکرد با ویژگی های فردی پرسنل فوریت های پزشکی شرکت کننده در مطالعه				
متغیر	سن	سابقه کار	مدرک تحصیلی	شغل
	p (r)			
آگاهی	۰/۲ (-۰/۱۱)	۰/۸ (-۰/۰۲)	۰/۰۰۸ (۵/۰۷)	۰/۰۴ (۳/۲۲)
عملکرد	۰/۲ (۰/۱۱)	۰/۲ (۰/۱۱)	۰/۱۴ (۱/۹۳)	۰/۱ (۲/۰۶)

بحث:

بر اساس یافته های حاصل از مطالعه حاضر میزان آگاهی و عملکرد پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی شمال استان خوزستان درباره تریاژ پیش بیمارستانی در حد متوسط بود.

صداقت و همکاران در مطالعه ای با همین عنوان و با همین روش در جمعیتی تقریباً مشابه، وضعیت آگاهی و عملکرد پرسنل فوریت های پزشکی را ضعیف برآورد کردند (۷). نتایج این مطالعه نشان داد که میزان آگاهی و عملکرد پرسنل فوریت های پزشکی استان خوزستان نسبت به ۵ سال قبل افزایش یافته است.

سایر مطالعات سالهای گذشته در ایران برای ارزیابی میزان آگاهی و عملکرد پرسنل فوریت های پزشکی و پرستاران حاکی از ضعف مشهود در زمینه تریاژ بوده است (۷-۱۱). همچنین در این راستا مطالعات دیگری که در خارج از کشور در این زمینه انجام گرفتند نیز نتایج مشابهی را بیان کردند (۱۳، ۱۴). نتایج این مطالعه با تحقیق وانگ، گورانسون و ریسای که آگاهی پرستاران درباره تریاژ را در حد متوسطی اعلام کرده بودند، همخوانی دارد (۱۷-۱۵). شاید این همخوانی نشان از موثر بودن سیستم آموزشی و پیشرفت سیستم فوریت های پزشکی و موثرتر بودن مطالعات و طرح های آموزش تریاژ در سالهای گذشته در منطقه می باشد. هر چند هنوز جا برای بهتر کردن این مبحث مشاهده می گردد اما نتایج افزایش آگاهی در این مطالعه نسبت به مطالعات قبلی موجود در ایران و علی الخصوص در منطقه نشان می دهد که در طی چند سال گذشته میزان آگاهی پرسنل فوریت های پزشکی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی دزفول رشد نسبی داشته است. از طرفی هر چند در مبحث عملکرد نیز نسبت به چند سال گذشته افزایش عملکرد مشاهده

می شود. اما به نسبت میزان آگاهی افزایش کمتری داشته است و این نشان می دهد که باید سیستم آموزشی علاوه بر برنامه های تئوریک جهت افزایش آگاهی پرسنل روی جنبه های عملی آن نیز سرمایه گذاری بهتر و بیشتری انجام دهد. همچنین سایر نتایج این مطالعه نشان داد که اپراتورها و کسانی که مدرک تحصیلی پایین تری دارند آگاهی کمتری از تریاژ نسبت به کسانی که مدرک دانشگاهی بالاتری دارند و یا مستقیماً در صحنه هستند، مثل راننده و تکنسین می باشند، که این موضوع در مطالعه قبلی نیز برآورد شده بود (۷). خود این موضوع می تواند زنگ خطری باشد در سیستم پیش بیمارستانی، چرا که اپراتورها باید در خط مقدم فوریتها از انواع تریاژ و نحوه تریاژ کردن اطلاع کاملی داشته باشند. اما متأسفانه نتایج این تحقیق و تحقیق قبلی این موضوع را برعکس نشان میدهد که خود این موضوع در پیش آگاهی بیماران می تواند بسیار موثر باشد. از طرفی هنوز حدود ۲۴ درصد از پرسنل فوریت های پزشکی دارای مدرک پایه می باشند که نسبت به قبل کاهش ۳ برابری در این میزان وجود دارد (۷). در حالی که جذب نیرو در عرض حدود ۳ الی ۴ سال اخیر رشد و توسعه داشته است، اما هنوز برای افزایش میزان آگاهی و عملکرد پرسنل می توان از دستورالعمل ها و یا آیین نامه هایی استفاده نمود تا بتوان این میزان پرسنل پایه را نیز به کاردان و یا کارشناسی ارتقاء داد.

امید می رود که نتایج حاصله از این مطالعه بتواند منجر به برنامه ریزی دقیق تری در جهت تشویق و تقویت نقاط قوت و جبران نقاط ضعف شود و در نهایت برنامه ریزی های مبتنی بر هدف بتواند موجب گسترش و ارتقای ظرفیت های تصمیم گیری بالینی در سیستم فوریت های پزشکی گردد. تریاژ مستقیماً بر زمان ارائه خدمات تاثیر می گذارد و متعاقباً به طرز قابل توجهی

به جهت همکاری مادی و معنوی در این مطالعه سپاسگزاریم.

سهم نویسندگان:

تمامی نویسندگان مقاله حاضر چهار شرط لازم مصوب کمیته بین المللی ناشران مجلات پزشکی جهت اخذ شرایط نویسندگی را دارا می باشند.

تضاد منافع:

بدینوسیله نویسندگان تصریح می نمایند که هیچ گونه تضاد منافی در خصوص پژوهش حاضر وجود ندارد.

منابع مالی:

این مطالعه حاصل کمک مالی در راستای طرح DUR-112 مصوب شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی دزفول می باشد.

منابع:

1. Safari S, Rahmati F, Baratloo A, Motamedi M, Forouzanfar MM, Hashemi B, et al. Hospital and pre-hospital triage systems in disaster and normal conditions; a review article. Iranian journal of emergency medicine. 2015;2(1):2-10.
2. Ardalan A MM, Saberinia A, et. al. I.R.Iran National Health Disaster and Emergency Response Operation Plan. Tehran: Azarbarzin; 2015.
3. Esmailian M, Zamani M, Azadi F, Ghasemi F. Inter-rater agreement of emergency nurses and physicians in Emergency Severity Index (ESI) triage. EMERGENCY-An Academic Emergency Medicine Journal. 2014;2(4):158-61.
4. Kariman H, Joorabian J, Shahrami A, Alimohammadi H, Noori Z, Safari S. Accuracy of emergency severity index of triage in Imam Hossein hospital-Tehran, Iran (2011). Journal of Gorgan University of Medical Sciences. 2013;15(1):115-20.
5. Aghababaeian H TN, Araghi Ahvazi L, Sadeghi Moghaddam A. . Fundamental of triage. TEHRAN: Jameh negar; 2012.
6. Wuerz RC, Milne LW, Eitel DR, Travers D, Gilboy N. Reliability and validity of a new five-level triage instrument. Academic emergency medicine. 2000;7(3):236-42.
7. Sedaghat S, Aghababaeian H, Taheri N, Moghaddam AS, Maniey M, Ahvazi LA. Study on the level of knowledge and performance of North Khuzestan medical emergency 115 personnel on pre-hospital triage. Iran J Crit Care Nurs. 2012;5(2):103-8.
8. training SmKapozeempatbaa. Knowledge and practice of zabol emergency medicine personnel about triage before and after training. 2th emergency congers TEHRAN. IRAN 2006.
9. Tabatabai A, Mohammadnejad E, Salari A. Nursing Students' Awareness of Triage in the Emergency Ward. Jorjani. 2013;1(1):30-4.

بر پیش آگهی بیماران موثر است. از این رو توصیه می شود مسئولین با برگزاری کلاس های آموزش مداوم، تحقیقات بیشتر و به کارگیری روشهای آموزشی نوین، در صدد بهتر شدن آگاهی و عملکرد پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی در این زمینه باشند.

نتیجه گیری:

بر اساس یافته های حاصل از مطالعه حاضر میزان آگاهی و عملکرد پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی شمال استان خوزستان درباره تریاژ پیش بیمارستانی در حد متوسط بود.

تقدیر و تشکر:

بدینوسیله از پرسنل فوریت های پزشکی زحمت کش شمال استان خوزستان و همچنین معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی دزفول

10. Javadi S, Salimi T, Sareban MT, Dehghani MA. Knowledge and Practice of Nurses Regarding Patients' Triage in Emergency Department. Iranian Journal of Emergency Medicine. 2015;3(1):15-22.
11. Kalantarimeibidi M, Yadollahi A, Esfandiari S. The Effect of Education on the Knowledge and Practice of Emergency Department's Nurses Regarding the Patients' Triage. Iranian Journal of Emergency Medicine. 2014;1(1):40-4.
12. Aghababaeian H, Sedaghat S, Tahery N, Moghaddam AS, Maniei M, Bahrami N, et al. A comparative study of the effect of triage training by role-playing and educational video on the knowledge and performance of emergency medical service staffs in Iran. Prehospital and disaster medicine. 2013;28(6):605-9.
13. Chen K-C, Chen C-C, Wang T-L. The role tabletop exercise using START in improving triage ability in disaster medical assistance team. Ann Disaster Med. 2003;1(2):78-84.
14. Sarikaya S, Soysal S, Karcioğlu O, Topacoglu H, Tasar A. Paramedics and triage: effect of one training session on triage in the emergency department. Advances in therapy. 2004;21(5):329-34.
15. Wang C, Wei S, Xiang H, Xu Y, Han S, Mkangara OB, et al. Evaluating the effectiveness of an emergency preparedness training programme for public health staff in China. Public Health. 2008;122(5):471-7.
16. Göransson KE, Ehrenberg A, Ehnfors M. Triage in emergency departments: national survey. Journal of clinical nursing. 2005;14(9):1067-74.
17. Risavi BL, Salen PN, Heller MB, Arcona S. A two-hour intervention using START improves prehospital triage of mass casualty incidents. Prehospital Emergency Care. 2001;5(2):197-9.

ORIGINAL ARTICLE

Evaluating Knowledge and Performance of Emergency Medical Services Staff Regarding Pre-Hospital Triage

Hamidreza Aghababaeian¹, Soheila Sedaghat^{2*}, Nourollah Taheri³, Seyed Ahmad Mousavi⁴, Morteza Habibi-Moghadam¹, Fatemeh Pourmotahari⁵

1. Faculty of Nursing, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

2. Faculty of Nursing and Midwifery, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

3. Faculty of Nursing, Abadan School of Medical Sciences, Abadan, Iran.

4. Faculty of Medicine, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

5. Department of Biostatistics, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

***Corresponding author:** Soheila Sedaghat, Faculty of Nursing and Midwifery, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Golestan Boulevard, Ahvaz, Iran. Tel: +989163438896; Email: sedaghat_1702@yahoo.com

Abstract

Introduction: One of the important indices of preparedness for accidents and disasters is evaluation of knowledge and performance of emergency medical services (EMS) staff regarding principles of triage. Therefore, the present study was done with the aim of determining the knowledge and performance of EMS staff regarding START pre-hospital triage in 2016. **Methods:** This cross-sectional study was carried out on EMS staff in north of Khuzestan province. Individuals who met the inclusion criteria were included via census sampling. Data were gathered via a questionnaire consisting of 5 demographic data questions, 15 triage knowledge questions and 19 triage performance questions. The data were then statistically analyzed. **Results:** 117 individuals with the mean age of 33.21 ± 6.08 years and mean job experience of 7.35 ± 4.32 years participated all of whom were male. Mean knowledge of the studied population regarding triage was average (mean score: 9.44) and their performance score revealed that their performance was also average (mean score: 9.58). **Conclusion:** Based on the findings of the current study, knowledge and performance of EMS staff in north of Khuzestan province was average regarding pre-hospital triage.

Key words: Knowledge and performance; triage; emergency medical services; pre-hospital